

Nr 67.

Godkänd av första kammaren den 14 april 1923.

Godkänd av andra kammaren den 17 april 1923.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i fråga om beredande av arbete åt
tuberkulossjuka konvalescenter.*

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har gjorts framställning i syfte att utredning måtte komma till stånd angående de åtgärder, som kunna vidtagas för beredande av arbete åt tuberkulossjuka konvalescenter samt att de förslag, vartill en sådan utredning kunde giva anledning, måtte snarast möjligt framläggas för riksdagen.

Vid nästlidet års riksdag förelåg en motion i samma syfte som den nu förevarande. Denna motion föranledde emellertid i enlighet med vederbörande utskotts hemställan icke någon riksdagens åtgärd. Såsom motiv för sitt avstyrkande av motionen anförde det tillfälliga utskott inom första kammaren, som behandlade ärendet, huvudsakligen att frågan om beredande av arbetstillfällen åt vissa lungtuberkulösa, i den mån detta kunde ske i form av anstaltsvård, genom Svenska nationalföreningens mot tuberkulos försorg vore under utredning och att denna utredning, som omhänderhades av en avdelning inom en större kommitté, enligt uppgift från nationalföreningen kunde antagas föreligga färdig inom den närmaste tiden.

Riksdagen har inhämtat, att ifrågavarande utredning nu är slutförd såtillvida, att avsedda subkommitté utformat ett förslag till lösning av spørsmålets organisatoriska sida. Den ekonomiska sidan av samma spørsmål läser samma subkommitté däremot icke hava kunnat upptaga till prövning,

då man inom den större kommittén velat avvakta resultatet av övriga subkommittéers utredningsarbeten och först därefter ansåge sig böra skrida till uppgörandet av ekonomiska kalkyler beträffande då föreliggande förslag. Huru lång tid det kan dröja, innan kommitténs utredning i sin helhet under förhandenvarande omständigheter hinner avslutas, torde vara vanskligt att försöka förutsäga. Riksdagen anser sig böra framhålla, att de avsevärda belopp, som ärligen utgivas för tuberkulosvården av allmänna medel, knappast torde motsvara de resultat, som därmed vinnas, så länge i motionen berörda brist i huvudsak kvarstår. Enligt uttalande från sakkunnigt håll torde det kunna förväntas, att ett successivt realiserande på lämpligt sätt av åtgärder för beredande av arbete åt tuberkulossjuka konvalescenter skulle i längden bidra till en minskning av totalkostnaderna för tuberkulosvården. Förhåller det sig så, måste ju dylika åtgärder redan ur sparsamhetssynpunkt vara att föredraga, men på samma gång bleve man i stånd att tillgodose det av alla erkända, högst behjärtansvärda humanitära önskemål, varpå motionen avser att fästa statsmakternas uppmärksamhet, nämligen att sanatorievården fullständigast med sådana anordningar, varigenom de utskrivna patienterna i fall av behov erhålla möjlighet att efter för deras konstitution avpassade förhållanden sysselsätta sig med lämpligt arbete för att, i den mån det låter sig göra, så småningom förbereda övergången till ordinär verksamhet. Vid sådant förhållande anser riksdagen det vara lämpligast, att utredningen av detta spörsmål fullföljes under Eders Kungl. Maj:ts ledning, så att det allmännas synpunkter och intressen må bliva vederbörligen beaktade redan på det förberedande statium, där frågan nu befinner sig, och att de förslag, vartill utredningen kan giva anledning, må kunna för riksdagen framläggas, så snart de statsfinansiella och ekonomiska förhållandena i övrigt det tillåta.

Med stöd av vad sålunda anförts, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t efter verkställd utredning angående de åtgärder, som kunna vidtagas för beredande av arbete åt tuberkulossjuka konvalescenter, täcktes för riksdagen snarast möjligt framlägga de förslag, vartill denna utredning kan giva anledning.

Stockholm den 17 april 1923.

Med undersåtlig vördnad.
